

Sygn. akt V CZ 13/09

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi S. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 kwietnia 2009 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 grudnia 2008 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie S. C. na postanowienie Sąd Rejonowy o udzielaniu przybicia. Od postanowienia Sądu drugiej instancji pełnomocnik S. C. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Do skargi dołączył pełnomocnictwo do sporządzenia i wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2008 r. przewodniczący wezwał pełnomocnika skarżącego do przedłożenia w terminie 7 dni pełnomocnictwa procesowego uprawniającego go do reprezentowania S. C. przed Sądem Najwyższym, pod rygorem odrzucenia skargi. Dnia 17 grudnia 2008 r. wysłane adwokatowi zarządzenie zostało zwrócone przez pocztę, ponieważ adresat nie odebrał przesyłki, mimo dwukrotnego awizowania.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, albowiem pełnomocnik procesowy S. C. nie uzupełnił stwierdzonego braku formalnego skargi (art. 424⁶ § 3 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik procesowy skarżącego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że S. C. udzielił pełnomocnictwa procesowego adwokatowi A. Kl. do sporządzenia i wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w celu zaskarżenia prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 15 lipca 2008 r., oddalającego jego zażalenie na postanowienie o przybiciu. Nie ulega wątpliwości, że zakres tego pełnomocnictwa wystarczał do podjęcia przez adwokata dokonanych przez niego czynności procesowych z poszanowaniem przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymusu adwokacko-radcowskiego. Wprawdzie udzielone pełnomocnictwo nie obejmuje umocowania adwokata do reprezentowania skarżącego przed Sądem Najwyższym, jednakże – co uszło uwagi Sądu Okręgowego – na obecnym etapie postępowania nie zachodzi taka potrzeba.

Ponadto nie wiadomo, czy ona w ogóle zaistnieje w sprawie, albowiem o przyjęciu albo odmowie przyjęcia skargi sąd orzeka na posiedzeniu niejawnym (art. 424⁹ w zw. z art. 424¹² i 398⁹ § 2 k.p.c.), a rozpoznanie skargi odbywa się – co do zasady – także na posiedzeniu niejawnym (art. 424¹⁰ k.p.c.). Skarga nie była zatem dotknięta stwierdzonym przez Sąd brakiem formalnym i nie zaistniała – w konsekwencji – podstawa do jej odrzucenia z powodu nieusunięcia tego braku formalnego.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).